

הפטרה דברים

Haftarah Devarim
Yeshayah (Isaiah) 1:1-27

1 1 חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם בִּימֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אַחֲזוּ יַחֲזִקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה:
 2 שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בְּנֵיִם גְּדֹלָתִי
 וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי: 3 יָדַע שׁוֹר קִנְהוּ וַחֲמֹר אָבוֹס
 בְּעֵלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן: 4 הוּי | גוֹי חֲטָא
 עִם כְּבֹד עוֹן זָרַע מִרְעִים בְּנֵיִם מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ
 אֶת-יְהוָה נֹאצוּ אֶת-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אַחֲזוּ: 5 עַל-מָה
 תִּכְּפוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל-רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל-לֵבב דְּוִי:
 6 מִכַּף-רֶגֶל וְעַד-רֹאשׁ אֵין-בוֹ מִתָּם פָּצַע וַחֲבוּרָה וּמִכָּה
 טְרִיָּה לֹא-זָרוּ וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְּכָה בְּשֶׁמֶן: 7 אֲרֻצְכֶם
 שְׁמָמָה עָרִיכֶם שְׁרָפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתְּכֶם לְנִגְדְּכֶם זָרִים
 אֲכָלִים אֹתָהּ וּשְׁמָמָה כְּמַהֲפַכַת זָרִים: 8 וְנוֹתַרָה בַת-צִיּוֹן
 כְּסֹכָה בְּכָרֶם כְּמִלוּנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה: 9 לוֹלִי יְהוָה
 צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כְּמַעֲט כְּסֹדֶם הֵיִינוּ לַעֲמָרָה
 דְּמִינוּ: 10 שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה קְצִינֵי סֹדֶם הָאֲזִינוּ
 תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמָרָה: 11 לְמָה-לִּי רַב-זְבָחִיכֶם יֹאמֶר

יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים
 וכבשים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני
 מי-בקש זאת מידכם ומס חצרי: 13 לא תוסיפו הביא
 מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
 מקרא לא-אוכל און ועצרה: 14 חדשיכם ומועדיכם
 שנאה נפשי היו עלי לטרה נלאיתי נשא: 15 ובפרשכם
 כפיכם אעלים עיני מכם גם כ-תרבו תפלה אינני שמע
 ידיכם דמים מלאו: 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם
 מנגד עיני חדלו הרע: 17 למדו היטב דרשו משפט
 אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: 18 לכו-נא
 ונוכחה יאמר יהוה אם-יהיו חטאיכם כשנים כשלג
 ילבינו אם-יאדימו כתולע כצמר יהיו: 19 אם-תאבו
 ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם-תמאנו ומריתם
 חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איכה היתה לזונה
 קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
 מרצחים: 22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים:
 23 שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף
 שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם:
 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם
 מצרי ואנקמה מאויבי: 25 ואשיבה ידי עליך ואצרף
 כפר סיגך ואסירה כל-בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך

כְּבִרְאֵשׁוֹנָה וַיַּעֲצִיךָ כְּבִתְחִלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקְרָא לְךָ עֵיר
הַצֶּדֶק קָרְיָה נְאֻמָּנָה: 27 צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָה
בְּצֶדֶקָה:

1. The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah. 2. Hear, O heavens, and give ear, O earth; for Hashem has spoken, I have reared and brought up children, and they have rebelled against me. 3. The ox knows his owner, and the ass his master's crib; but Israel does not know, my people does not consider. 4. Ah, sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evildoers, children who are corrupters; they have forsaken Hashem, they have provoked the Holy One of Israel to anger, they have turned backwards. 5. Where should you still be stricken that you revolt again? Every head is sick, and every heart is faint. 6. From the sole of the foot to the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and sores; they have not been pressed, nor bound up, nor softened with oil. 7. Your country is desolate, your cities are burned with fire; as for your land, strangers devour it in your presence, and it is desolate, as if overthrown by strangers. 8. And the daughter of Zion is left like a shelter in a vineyard, like a lodge in a garden of cucumbers, like a besieged city. 9. If Hashem of hosts had not left us a very small remnant, we should have been like Sodom, and we should have been like Gomorrah. 10. Hear the word of Hashem, rulers of Sodom; give ear to the Torah of our Elohim, people of Gomorrah. 11. To what purpose is the multitude of your sacrifices to me? said Hashem; I am full of the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bulls, or of lambs, or of male goats. 12. When you come to appear before me, who has required this at your hand, to trample my courts? 13. Bring no more vain offerings; incense of abomination they are to me; as for new moons and sabbaths, and the calling of assemblies, I cannot bear iniquity along with solemn meeting. 14. Your new moons and your appointed feasts my soul hates; they are a trouble to me; I am weary of enduring them. 15. And when you stretch out your hands, I will hide my eyes from you; and, when you make many prayers, I will not hear; your hands are full of blood. 16. Wash yourselves, make yourselves clean; put away the evil of your doings from before my eyes; cease to do evil; 17. Learn to do well; seek judgment, relieve the oppressed, judge the orphan, plead for the widow. 18. Come now, and let us reason together, said Hashem; though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool. 19. If you are willing and obedient, you shall eat the good of the land; 20. But if you refuse and rebel, you shall be devoured with the sword; for the mouth of Hashem has spoken it. 21. How the faithful city has become a harlot! It was full of judgment; righteousness lodged in it; but now murderers. 22. Your silver has become dross, your wine is mixed with water; 23. Your princes are rebellious, and companions of thieves; every one loves bribes, and follows after rewards; they judge not the orphans neither does the cause of the widow reach them. 24. Therefore said Hashem, Hashem of hosts, the mighty One of Israel, Ah, I will ease me of my adversaries, and avenge me of my enemies; 25. And I will turn my hand upon you, and smelt away your dross as with lye, and take away all your base alloy; 26. And I will restore your judges as at the first, and your counsellors as at the beginning; afterward you shall be called, The city of righteousness, the faithful city. 27. Zion shall be redeemed with judgment, and those who return to her with righteousness.